

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/394/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415208601
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1415208601.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. I. XXXX/XX, D., zast. JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou, so sídlom Javorinská 13, Bratislava, proti odporcovi: X. X. K., N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. I. XXXX/XX, D., o určenie výživného pre manželku a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 3. júla 2015, č.k. 4C 283/2015-9, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi prispievať na jej nevyhnutnú výživu mesačne sumou 200 eur do času, pokiaľ ich manželstvo bude trvať. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď dospel k záveru, že navrhovateľka neosvedčila potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania ani existenciu bezprostredne hroziacej ujmy.

V odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysvetlil predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa ukladá platenie výživného v nevyhnutnej miere. Poukázal na navrhovateľkou predložené listinné dôkazy, hlavne na výpisy z účtu vedeného vo C. D., O..I.. O. T. D., O..I.., z ktorých vyvodil v súlade s tvrdením navrhovateľky záver, že odporca pravidelne prispieval na domácnosť navrhovateľky a spoločné deti, pričom poslednú platbu na chod domácnosti navrhovateľke zaplatil dňa 04.05.2015, teda pred dvoma mesiacmi. Z predložených bankových výpisov ustálil, že odporca navrhovateľke od januára do dňa rozhodnutia poukázal celkovo 6.773 eur, čo predstavuje 33 mesačných platieb nevyhnutného výživného v sume 200 eur, ktorého platenia sa navrhovateľka od odporcu domáhala návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Mal potom za to, že ak navrhovateľka potrebu nariadiť predbežné opatrenie odvodila jedine z rozhodnutia odporcu prestať v júni 2015 platiť platby na chod domácnosti, neosvedčila naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Dospel tiež k záveru, že navrhovateľka neosvedčila žiadnymi dôkazmi ani ňou tvrdené skutočnosti ohľadom svojej ťaživej životnej situácie, a teda ani existenciu jej bezprostredne hroziacej ujmy. V tejto súvislosti poukázal na to, že všetky ňou uvádzané skutočnosti o zlej životnej a finančnej situácii a sociálnej odkázanosti na odporcu zostali len v rovine jej tvrdenia, pričom s poukazom na jej mesačné výdavky napr. na auto vo výške 109,16 eur, dovolenky vo výške 325,10 eur a ďalšie v porovnaní s priemernou mesačnou mzdou zamestnanca v národnom hospodárstve vo výške 839 eur a výškou odporcom poukázaných platieb na jej účet v tomto roku, existenciu navrhovateľke bezprostredne hroziacej ujmy a naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov skôr vylučujú. Keďže zákonom stanovené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia neboli splnené, návrh navrhovateľky zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie, a žiadala napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť, a navrhované predbežné opatrenie nariadiť. Nestotožnila sa s názormi súdu prvého stupňa, prezentovanými v napadnutom

rozhodnutí, keď mala za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že v návrhu na určenie výživného pre manželku a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia detailne popísala svoju sociálnu aj finančnú situáciu, v ktorej sa nachádza, a ktorá môže mať, pokiaľ sa nebude bezodkladne riešiť, nepriaznivé následky. Zdôraznila, že nemá príjem ani na pokrytie svojich základných životných potrieb. Mala za to, že výpismi z účtov preukázala, že odporca má schopnosti a možnosti na vyplácanie výživného na manželku, keďže jej zasielal každé tri mesiace sumu 2.000 eur. Ostatné platby, zaslané odporcom na jej účet, boli určené na výživu ich dvoch dcér, preto finančné prostriedky poukazované odporcom na výživu detí nemôže použiť na uspokojovanie svojich potrieb. Súdu prvého stupňa vytkla, že zamietnutie návrhu založil na argumente, že jej odporca od januára 2015 uhradil 6.733 eur, pričom neprihliadol na to, že výživné má spotrebný charakter, a uvedená suma bola v celom rozsahu spotrebovaná na životné náklady jej a maloletých detí, keď navyše výživné od februára 2015 bolo určené výlučne pre deti, a nie pre ňu. Poukázala na to, že možnosti a schopnosti odporcu ako aj jej potreby sú na úrovni 666 eur mesačne, keďže táto suma zodpovedá ich životnému štandardu a ich dohode. V tejto súvislosti zdôraznila, že predbežným opatrením žiadala len sumu 200 eur, predstavujúcu životné minimum pre dospelú osobu. Opätovne uviedla, že nemá žiadne úspory ani príjmy, ani žiadny výlučný majetok, ktorý by mohla speňažiť, pričom úver alebo pôžičku jej nikto neposkytne. Uviedla, že odporcov mesačný príjem je podľa jeho vlastného vyjadrenia v návrhu na rozvod manželstva 6.500 eur/netto. Mala za to, že súd prvého stupňa jej situáciu nepochopil. Hoci odporca na jej výživu žiadnou sumou neprispieva, žije nadštandardným životným štýlom, a chodí na luxusné dovolenky. Mala za to, že pre nariadenie predbežného opatrenia osvedčila okolnosti, z ktorých vyvodila opodstatnenosť jej návrhu.

Odvolací súd vec prejednal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., oboznámil sa s obsahom návrhu vo veci samej a na nariadenie predbežného opatrenia, ako i s listinnými dôkazmi, predloženými navrhovateľkou, a dospel k záveru, že jej odvolanie nie je dôvodné. Uznesenie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne, preto ho v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie (§ 102 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. môže súd predbežným opatrením nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Účelom nariadenia predbežného opatrenia po začatí konania je teda rýchla dočasná úprava právnych pomerov účastníkov konania. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie predbežného opatrenia vyžaduje zákon osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto dočasnej úpravy pomerov účastníkov, teda osvedčenie, že bez úpravy právnych pomerov by bolo právo navrhovateľa ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť.

Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľka podala dňa 01.07.2015 návrh na určenie výživného pre manželku, ktorým sa od odporcu domáhala výživného vo výške 450 eur mesačne vopred odo dňa podania návrhu a zaplata zročné výživné do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň s návrhom vo veci samej navrhla nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by súd zaviazal odporcu na platenie výživného vo výške 200 eur pokiaľ manželstvo trvá. Svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia ako i návrh vo veci samej odôvodnila tým, že s odporcom sú manželia, pričom od marca 2013 nežijú v spoločnej domácnosti na základe dohody, ktorej súčasťou bolo aj prispievanie odporcu na chod domácnosti a výživu maloletých detí vo výške 1.300 eur mesačne, a na jej výživu vo výške 2.000 eur každé tri mesiace. Nad rámec uvedených súm odporca hradil výdavky spojené s bývaním ako vodné a stočné, elektrickú energiu, plyn, odvoz odpadu, daň z nehnuteľnosti, poistenie nehnuteľnosti, ako i výdavky detí na ich záujmové aktivity a iné. Odporca má podľa jej tvrdenia čistý mesačný príjem 6.500 eur, pričom ona počas manželstva nepracovala, starala sa o maloleté deti a riadny chod domácnosti v zmysle ich vzájomnej dohody. Od februára 2015 prestal odporca prispievať na jej výživu, a v júni 2015 prestal prispievať na chod domácnosti. Poukázala na to, že nemá žiadne príjmy, nie je zamestnaná, nie je poberateľkou dávky sociálneho zabezpečenia, a nedisponuje ani žiadnymi úsporami, keďže odporca jej peniaze zo spoločných účtov odmieta poskytnúť, hoci sa sumy na účtoch pohybujú okolo 800.000 - 900.000 eur. Tvrdila, že nemá z čoho uhradiť ani svoje základné potreby, teda výdavky na svoju stravu a účty za domácnosť. Predbežným opatrením žiadala minimálne výživné 200 eur mesačne. Odvolací súd zistil, že navrhovateľka na osvedčenie ňou tvrdených skutočností priložila k návrhu vo veci samej a na nariadenie predbežného opatrenia listinné dôkazy, a to sobášny list, prehľad jej mesačných výdavkov,

predstavujúci sumu 1.257,79 eur, a výpis z jej účtu vo C. D., vytvorený dňa 19.06.2015 prostredníctvom Internet Banking a prehľad z jej účtu v T. D. o príjmoch a výdavkoch za obdobie od januára 2013 do júna 2015. Žiadne ďalšie listinné dôkazy na osvedčenie svojich tvrdení nepriložila.

Predbežné opatrenie, ktorým súd nariaďuje platenie výživného v nevyhnutnej miere, sa nariaďuje na návrh podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p.. Toto predbežné opatrenie možno nariaďiť, ak je uplatňovaný nárok na výživné, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach Zákona o rodine. I keď osvedčenie práva na výživné v nevyhnutnej miere vyžaduje aj osvedčenie schopností a možností povinného platiť výživné v zmysle ust. § 75 Zákona o rodine, obsahom predbežného opatrenia je výživné len v nevyhnutnej miere, čo znamená, že toto výživné je určené len na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb oprávneného, a nie ako vo veci samej, v ktorej vzhľadom na požiadavku rovnakej životnej úrovne manželov, majú byť okrem výživného v užšom zmysle uspokojené v primeranej miere aj ďalšie životné potreby manžela ako bývanie, ošatenie, kultúrne potreby, a to s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav, spôsob života a pod. Súd prvého stupňa potom postupoval správne, keď skúmal, či navrhovateľka osvedčila svoj nárok na výživné ako aj nebezpečenstvo bezprostredne jej hroziacej ujmy, a vzhľadom na povahu navrhovaného predbežného opatrenia aj schopnosti a možnosti odporcu platiť jej predbežne výživné. Správny je aj jeho záver, že navrhovateľka neosvedčila naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, ani existenciu nebezpečenstva jej bezprostredne hroziacej ujmy. V tejto súvislosti a na námietky navrhovateľky odvolací súd uvádza, že i keď z dočasného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci, neznamená to, že môže nariaďiť predbežné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľky bez toho, aby osvedčila aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti jej nároku a o existencii nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Odvolací súd po preskúmaní návrhu vo veci samej a na nariadenie predbežného opatrenia, napadnutého uznesenia ako i súdneho spisu dospel k rovnakému záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je opodstatnený, pričom nezistil ani žiadny dôvod, na základe ktorého by bola predbežná úprava pomerov medzi účastníkmi konania naliehavo potrebná. Navrhovateľka totiž neosvedčila, že bez nariadenia predbežného opatrenia by jej reálne a bezprostredne hrozila nejaká ujma. Ak tvrdila, že nemá z čoho uhradiť svoje základné potreby, a že nemá finančné prostriedky na svoju stravu a účty za domácnosť, tieto tvrdenia nielen že neosvedčila, ale sú v rozpore s ňou predloženými dôkazmi. Jej argumentácia, že je bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, je vyvrátená výpismi z jej účtov, ktoré priložila k svojmu návrhu, a z ktorých vyplýva, že v čase podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zrejme disponovala sumou 22.773 eur, čo na uspokojenie jej základných životných potrieb v požadovanej výške 200 eur mesačne nepochybne postačuje. Odvolací súd z výpisu z účtu navrhovateľky vo C. D., O..I., zo dňa 19.06.2015 zistil, že z neho vyplývajú pohyby na účte navrhovateľky od 08.01.2015 do 15.06.2015. Za uvedené obdobie pribudla na účet navrhovateľky celková suma 6.773 eur poukázaná odporcom bez uvedenia účelu platby. Z pohybov na tomto účte nevyplývajú žiadne výdavky navrhovateľky, teda žiadne výbery, bezhotovostné platby, ani výška zostatku jej finančných prostriedkov. Taktiež z prehľadu transakcií (vo výpise uvedené „príjmy a výdavky“) z jej účtu v Tatra banke za obdobie január 2013 až jún 2015 vyplýva, že v tomto období mala navrhovateľka príjmy (okrem nestotožnených, aj od odporcu bez uvedenia účelu platby) v celkovej výške 16.000 eur. Ani z tohto výpisu z jej účtu nevyplýva, že by mala navrhovateľka nejaké výdavky, urobila výbery alebo bezhotovostné platby, a nevyplýva z neho ani aktuálna výška zostatku jej finančných prostriedkov. Po spočítaní finančných prostriedkov, poukázaných na tieto účty, dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľka osvedčila, že disponuje sumou 22.773 eur, keďže jej výber z účtov ničím nepreukázala. Nemôžu potom obstať ani jej tvrdenia v odvolaní o tom, že nemá žiadne finančné prostriedky na uspokojovanie svojich základných potrieb, alebo že tieto finančné prostriedky, poukázané na jej účty, boli v celom rozsahu spotrebované.

Keďže z obsahu návrhu, ako aj z dôkazov, predložených navrhovateľkou, potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov a nebezpečenstvo navrhovateľke bezprostredne hroziacej ujmy nevyplývalo, dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľka v danom štádiu konania naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov navrhovaným predbežným opatrením neosvedčila, preto sa so zamietnutím návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súdom prvého stupňa stotožnil, a napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o veci samej (ust. § 224 ods. 4 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.